

dwars

studentenblad van de
Universiteit Antwerpen

nummer 2
december 2001
jaargang 1

Paus zondde onlangs z'n **eerste e-mail**, wat een primeur 📧 *dwars* is ondertussen reeds aan haar **tweede nummer** toe 📧 We hopen dat u het eerste kon waarde- ren 📧 Moest u het niet gekregen hebben, kan u een pdf-bestand afhalen op onze –bescheiden– **webstek** 📧 De url vind je in de colofon, hieronder 📧 Wat je daar niet zal vinden, is het **nieuwe justitie- paleis** van Antwerpen 📧 Nu de eerste stenen daarvan zijn gelegd, wordt duidelijk dat de vlinder die moet verrijzen meer weg heeft van een **wanhopig stel- kelvarken** 📧 Totaal naast die kwestie, maar daarom niet minder ter zake... 📧 **Wij gaan, zij niet** 📧 Dit moesten we u melden van onze eindredacteur sport 📧 We zullen het geweten hebben tijdens de **eindexamens** 📧 Ook heel belangrijk: het is geen weer om in het **Galgenweel** te gaan zwemmen 📧 Op 7 december sprak **Sir John Maddox** op de UIA de Antwerpse doctoraatsstudenten toe 📧

Colofon *dwars*

dwars is het studentenblad van de Uni- versiteit Antwerpen, gemaakt voor en door haar studenten.

Het verschijnt maandelijks tijdens het aca- demiejaar en wordt gratis verdeeld op de UA-campussen RUCA, UFSIA en UIA.

Huidige oplage: 3500 exemplaren.

V.U.: Jan Adriaenssens, Groenenborgerlaan 171, B-2020 Antwerpen.

Drukkerij: De Coker, Hoboken.

Maddox was jarenlang editor van het toonaangevende wetenschappelijke tijdschrift **Nature** 📧 De man, ondertussen reeds 76 jaar oud, sprak over "The Origin of Life" 📧 Dit, en andere thema's, worden boeiend gebracht in het laatste boek van de man: "**What remains to be discovered**" 📧 Als u zelf op ontdekkingstocht wil, kan u misschien de volgende voordracht van EMSA (European Medical Student's Association) bijwonen. 📧 Deze gaat door op **maandag 18 februari** om 20:00 in S1 op de UIA 📧 Dr. I. Stappaerts, pneumo- loog, zal er ons verlichten over **mucovis- cidose** 📧 De EMSA-PR-man meldt ons ook nog dat er achteraf een **gratis recep- tie** is voorzien... voor diegenen die **naar de voordracht zijn gekomen** 📧 Tja, wij vinden het ook flauw 📧

Cultuur-SMS 📧 Chicken Run, 19/12, CC Deurne: Kakelen als een kip zonder kop: de plasticine exemplaren in deze anima- tiefilm doen het net om hun kop te behou-

Hoofredactie: Jan Adriaenssens.

Eindredactie: Kristof De Pooter, Matthias Debruyne, Kris Hameeuw, Ewald Peters, Joost Van De Putte en Karen Van Dijck.

Redactie: Michèle Blockhuys, Pieter Capiau, Mirella Gobati, Katleen Jaspers, Els Lenaerts, Ive Van Giel, Thomas Vanhees, Wouter Van Houtte en Tomas Verachtert.

Vormgeving: Jan Adriaenssens, Mirella Gobati en Katleen Jaspers.

Fotografen: AMOZ en Kelly Dorekens.

Puzzels en raadsels: Raf Bocklandt.

Illustrator: Willem Adriaenssens.

den. 📧 Harry Potter & The Philosopher's Stone: wars van iedere betovering. 📧 Kabouter Plop: Klus vertrekt op wereld- reis. Nu de rest nog. 📧 Le pornographe: zonder body. 📧 Het moment dat het is toegestaan om met alles en iedereen te lachen, is weer aangebroken... 📧 **Geert Hoste** is terug! 📧 De titel van zijn show is niet origineel, maar wel goede reclame; zijn eindejaarsconferentie heet namelijk **DWARS**. 📧 Zit je op kot in Wilrijk en erger je je op een doodgewone dinsdag- avond weer eens blauw aan het gebrek aan studentenvertier in de omgeving van RUCA en UIA? 📧 Het **CC De Kern** schudt voor jou de geknipte oplossing uit de mouw: goedkoop filmplezier van de bovenste plank. 📧 Speciale aandacht voor Belgische producties, met kwaliteit als vereiste! 📧 Neem dus je fiets, stal hem *veilig* op de Bist en vul je dinsdagavond (start 20:15) met kwalitatief entertainment. 📧 <http://www.antwerpen.be/dekern/>

Vragen, opmerkingen en suggesties zijn van harte welkom, alsook lezersbrieven. Anonieme brieven komen echter niet in aanmerking. De redactie behoudt het recht om ingezonden stukken in te korten, of niet te plaatsen.

Correspondentieadres:
dwars - studentenblad UA
Groenenborgerlaan 171
B-2020 Antwerpen

dwars@ua.ac.be
<http://www.ua.ac.be/dwars/>

Jaarabonnement per post:
10 euro (studenten), 15 euro (anderen)

Inhoud van dit nummer

- 2 SMS & colofon.
- 3 Welkom
- 4 Wat missen we in Antwerpen?
- 5 Waar mag de UA trots op zijn?
- 6 Introductie tot Bologna
- 7 Column
- 8-9 Film-centerfold
- 10 Ethische globalisering
Lezersbrief
- 11 Brief uit de VS
- 12-13 Topsport & Karting Endurance
- 14 Spelleke met prijs
- 15 Soapsurd
- 16 Eethuisjes in en rond 't Stad

Reporters gezocht

Inderdaad, de *dwars*-redactie is nog steeds op zoek naar extra krachten. Wil je meewerken aan dit blad, als redacteur, gastschrijver, fotograaf, illustrator, administrateur/trice,...? Stuur ons een berichtje op dwars@ua.ac.be.

Voorpagina

Op de voorpagina herken je verschil- lende thema's die in dit nummer worden behandeld. Vooreerst de fiets, aan de UA niet kan hersteld worden, maar wel ont- vreemd. Daarnaast de snelle snack, die ook buiten het centrum van Antwerpen te vinden is. We behandelen ook stude- rende topsporters in dit nummer.

(Foto AMOZ)

Is Antwerpen een studentvriendelijke stad? Het overgrote deel der Vlamingen heeft het nog nooit zo bekeken. Waarom zouden ze ook? Hoe ongemeen boeiend onze stad aan de Schelde ook is, er is een aantal niet te verwaarlozen factoren dat het imago van studentenstad in de weg staat.

De buurt rond het RUCA en de UIA zijn niet bepaald levendig te noemen. Dit kan men de studenten van die campussen echter niet kwalijk nemen. De overkoepelende studentenverenigingen ASK en STUWER werken sinds dit academiejaar onder één noemer, en hebben zo al enkele sterke activiteiten uit hun hoed getoverd. Nee, het probleem zit dieper. Het uitgaanscentrum bij uitstek, Fort 6 met het Konijnekot, de Hagar en 't Biokot, werd jarenlang tegen-
gewerkt door de UIA, op wier terreinen het ligt. Men kan zich maar moeilijk van de indruk ontdoen dat onze universiteiten op den buiten zich als dagcampus wensen te profileren: lessen volgen, boterhammetjes eten en 's avonds braaf naar huis.

De wijk rond de UFSIA – waar uitgaan moeiteloos verloopt – kampt dan weer met een totaal ander probleem. Verder in dit nummer merken we op dat dit niet de meest veilige buurt van Antwerpen is. Zelf mocht ik dit, vlak voor het schrijven van dit stukje, nog ervaren toen mijn

fiets werd meegenomen uit de fietsstalling aan de Lange Winkelstraat. Al wat er daar lag toen ik aankwam, waren een stuk of zes doorgeknipte fietssloten. Geen occasionele diefstal dus.

De stad Antwerpen en de UA zijn zich echter van deze problemen bewust. Al enkele jaren speelt het idee om een Jaar van de Student te houden in Antwerpen. Onlangs werd het plan voorgesteld. Tegen 2004 zal Antwerpen zich een volwaardige studentenstad kunnen noemen. Verschillende initiatieven, die het product zijn van een doorgedreven samenwerking van de universiteit, de hogescholen en de stadsdiensten, zijn op til. De uitgaansfaciliteiten verbeteren is er daar een van, evenals het degelijk aanpakken van de studentenwijk in het centrum.

De vastberadenheid van de stad, de unief en de hogescholen om dit Jaar van de Student 2004 te doen slagen, lijkt oprecht en goed gecoördineerd, en kan tot opmerkelijke verbeteringen van Antwerpen als stad voor studenten leiden. Het potentieel van de stad was er al langer, nu is er ook de noodzakelijke ondersteuning van alle betrokken partijen. Men mag gerust zijn dat *dwars* de verschillende stappen van de geleidelijke uitvoering terdege zal volgen.

Jan Adriaenssens

editoriaal

Welkom

De *dwars*-redactie wenst u fijne eindejaarsfeesten, veel doorzettingsvermogen en een gezonde portie succes met de examens. Ons derde nummer verschijnt eind februari.

Een gekend en erkend probleem

Inbraken in studentenkoten

Stel je voor: je komt thuis na een avondje film, cafébezoek of iets anders nuttigs. Je doet de deur van je kot open. Dan blijf je als versteend staan. Het raam staat open, al je cd's zijn weg, de plaats waar je stereo of computer stond, biedt opnieuw plek voor een decoratief meubelstuk... met andere woorden, er is ingebroken.

Inbraak op studentenkoten is helemaal geen fabeltje, integendeel. Meer en meer studenten krijgen te maken met deze laffe daad. Vooral de buurt rond UFSIA (Vekestraat, Rodestraat...) blijkt een geliefde stek te zijn voor grijpgrage vingers.

De dieven doen alle moeite van de wereld

om ergens hun slag te kunnen slaan. Zo zijn bijvoorbeeld enkele duistere individuen een kot binnengedrongen langs een brandtrap die zich naast het raam bevond. De kamer lag op de vierde verdieping en aan de achterkant van het huis. De studente had haar raam op een mooie zomeravond op een kier laten staan, wat door de dieven als een uitnodiging werd aanzien. Nu kunnen we wel

elke keer ons raam sluiten, maar dat blijkt ook geen garantie te zijn voor een veilig avondje uit. Lukt het niet via een brandtrap, dan forceren ze toch gewoon de voordeur om daarna elk kot leeg te

De gestolen items verschillen van kot tot kot; bij één meisje werd al haar lingerie meegenomen.

roven.

De gestolen items verschillen van kot tot kot; bij één meisje werd al haar lingerie meegenomen, bij een jongen zijn laptop mét de diskette waar zijn thesis op stond – die trouwens die week afgegeven moest worden.

Hulp! Hulp? Op komst!

Moest je zo'n pijnlijke gebeurtenis meemaken, dan contacteer je best de politie, uw vriend in 't stad. Zij maken dan een proces-verbaal op dat in een mooie,

kleurige dossierkast terecht komt. Nadien mag je wachten en kan je enkel bidden

voor en hopen op een miraculeuze vondst van de gestolen spullen. En die kans is even groot als de kans op het vinden van Bin Laden.

De UA is zich echter duidelijk bewust van deze problemen, en is eveneens vastbe-

Vooral de buurt rond UFSIA blijkt een geliefde stek te zijn voor grijpgrage vingers.

(foto: Kelly Dorekens)

raden om er samen met de Stad Antwerpen iets aan te doen. Het herwaarderen van de studentenbuurten – zeker inzake veiligheid – staat dan ook hoog op het prioriteitenlijstje vóór 2004, het Jaar van de Student in Antwerpen.

Michèle Blockhuys

Je fiets laten herstellen aan de universiteit?

I want to ride my bicycle!

'Ne velo', geen vervoermiddel dat sneller is dan de 'voetentram' en toch goedkoper. Met andere woorden, welke (zich verplaatsende) student kan zonder?

Uw stalen ros ongevarend het academiejaar doorkrijgen, is een quasi onmogelijke opgave. Banden met meer gaten dan een leerdam-

merkaas, doorgeknaakte remmen, om nog maar te zwijgen van de terroristische aanslagen op de eerbaarheid van uw dierbaarste vehikel, of die van u. Fietsen zonder zadel is namelijk geen sinecure. En geen mens die u kan helpen, zeker niet op de universiteit.

Fietsatelier op de univ

De burens van Gent hebben echter wel oog voor de problemen van hun studenten. Daar heeft de Stad Gent namelijk, in samenwerking met de RUG en de hogeschool, een fietsherstelplaats opgericht. In een atelier, waar al het nodige gereedschap voorhanden is, kunt ge zelf uw wrak opkalfateren. Heeft Moeder Natuur u van twee linkerhanden voorzien of is de puinhoop gewoonweg niet te overschouwen, dan staan vakmannen u graag bij

met raad en daad. Ontbrekende onderdelen, die desalniettemin onmisbaar zijn, kunt ge ter plekke voor een appel en een ei kopen, of mits wat zoekwerk helemaal gratis uit de recyclagebakken vissen. Het hoeft niet te verwonderen dat het systeem ook in Leuven al een tijdje is ingeburgerd. 'Antwerpen, de fietsstad bij uitstek' hinkt weer hopeloos achter, of wat had u gedacht?

Ewald Peters

(met dank aan onze correspondenten in Gent, Anouck Heulot)

Centje bijverdienen *Je studentenjob op 't web*

Student zoekt... een job! Het geld om cafeetjes, de bioscoop, TDs en andere feestjes te bezoeken moet toch ergens vandaan komen. Aan de niet altijd even democratische prijzen zal het niet liggen. Bovendien heeft een student doorgaans de gewoonte alles in veelvoud te willen doen (we beginnen bij een pintje...). Kortom, studenten verdienen vaak nog wat extra bij om zo deze relaxtherapie te kunnen voortzetten.

Tegenwoordig vergt het trouwens helemaal niet zoveel energie meer om een studentenjob te vinden. Door middel van een paar simpele handelingen, op de computer welteverstaan, beland je op de site van Jobweb, een initiatief van de Universiteit Antwerpen en een allegaartje aan Antwerpse Hogescholen. Je vindt er echt alles wat je dient te weten over bijverdienen als student in de overvloed aan handige informatie (o.a. een modelcontract, rechten en plichten).

Jobweb: ideale start

We komen er bijvoorbeeld te weten dat een UA-jobstudent 6,15 euro per uur verdient. Via Jobweb kunnen UA studenten (en ook hogeschoolstudenten) een databank raadplegen met verschillende jobs, al dan niet op de campus. Het is zeker aan te raden dat iedereen die wat wil bijverdienen als student op deze site begint met zich te informeren, en te zoeken.

Studenten verdienen graag nog bij, en de UA staat klaar om te helpen met Jobweb.

(Illustratie: Sun Mee)

Studentenjob? Weekendwerk?

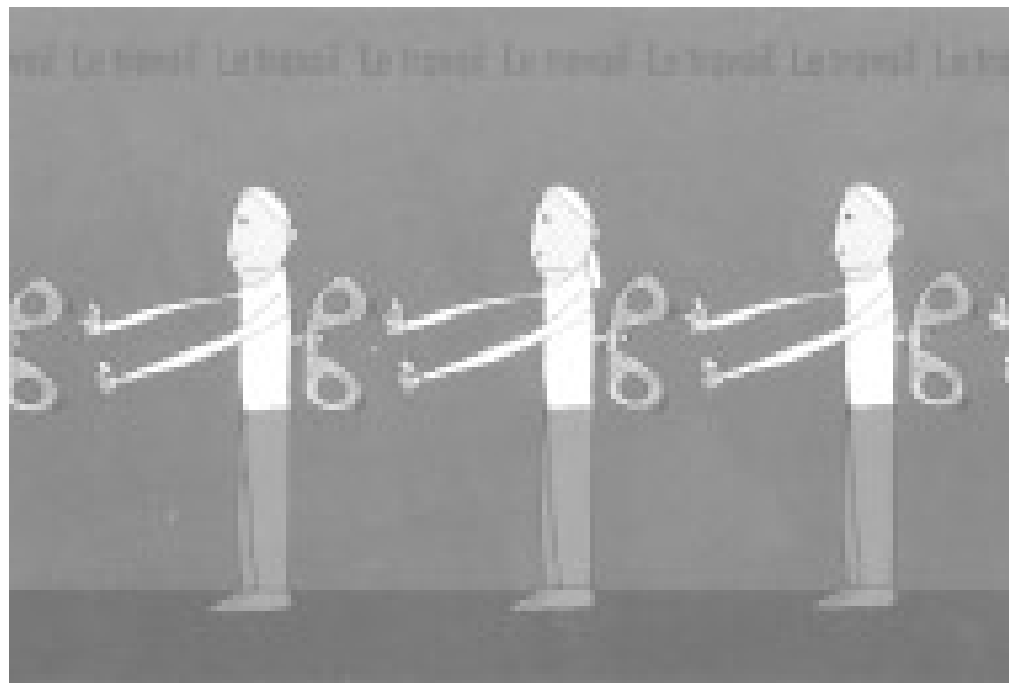
Een andere plek waar je studentenjobs kan vinden is www.studentenjobs.be. De site wil een duidelijk overzicht geven van het aanbod aan studentenjobs. Een gemak voor ons, studenten.

Er wordt een onderscheid gemaakt tussen studentenjobs, weekendwerk en interim-

jobs en je kan er ook terecht voor startersbanen en algemene info. Er worden ook nog vacatures geplaatst voor stages en vrijwilligerswerk (waar zien ze ons voor aan?) en kan je interessante vacatures doorsturen naar vriend of vriendin (voor de nobele student!). Daarnaast word je ook op de hoogte gesteld van bezienswaardige links en last but not least, de Waddiswoar, zodat je meteen weet waar je je verdiende loon weer kunt uitgeven. Naast de uitgaansagenda zijn er ook links te vinden naar andere sites die zich bezighouden met studentenjobs. Aangezien tijd geld kost, en studenten zich daar wel heel goed van bewust zijn, surfen wij verder...

Mirella Gobati

<http://www.studentjobweb.be/>

De UA helpt je!

Het Kotweb van Antwerpen

Kotweb is een organisatie van de UA en de verschillende hogescholen in het Antwerpse. Het is sinds 1996 de voorloper van de op til zijnde associatie.

Het Kotweb-team onderhoudt een uitgestrekte – er is immers steeds een overaanbod – visvijver aan adressen van vrijstaande studentenbehuizingsmogelijkheden, gaande van het neusje van de nogal geprijsde zalm tot de goedkopere haring. U huurt echter nooit echt een schelvis in een zak, aangezien het pand aan strenge criteria moet voldoen vooraleer de huisbaas het kan slijten op de databank van Kotweb. Bovendien wordt de huur van kamer of appartement in een standaardcontract gegoten, zodat niemand achteraf voor rotte vis moet worden uitgescholden. Verder vindt u er ook allerhande praktische randinformatie: van veiligheidstips tot de huisvuilophaling. Wie weet, helpen ze ons volgend jaar (virtueel) een kabeljauw pocheren.

<http://kotweb.uia.ac.be/kotweb> of ga eens langs op de dienst huisvesting van uw eigen campus.

Thomas Vanhees

Waar gaat ons hoger onderwijs naartoe? **Bologna voor beginners**

Harmonisatie is een trend. Naast de eenmaking van de universiteiten in Antwerpen wordt volop gewerkt aan de creatie van een zogenaamd hoger Europese onderwijsruimte. Het plan hiervoor is samengevat in het Bologna-akkoord dat op 19 juni 1999 werd ondertekend door de onderwijsministers van 29 landen, waaronder ook België.

De Bologna-verklaring betekent een ingrijpende verandering in het onderwijssysteem. De huidige structuur (universiteiten en hogescholen) krijgt een nieuwe dimensie met de zogenaamde 3-5-8-structuur, naar Angelsaksisch model. Dit houdt in dat studenten een opleiding volgen van drie jaar die hen de titel van *bachelor* oplevert. Respectievelijk volgen een *master* (twee jaar extra, hoewel het ministerie vanwege budgetaire redenen alsnog voorstander is van slechts één extra jaar) en een *doctoraat* (PhD). De bachelor-opleiding behoort zowel kwalificatie te bieden voor de arbeidsmarkt als de mogelijkheid om door te stromen naar een master- en/of PhD-opleiding.

Europa biedt geen concurrentie

Dit nieuwe hoger Europese onderwijssysteem wordt o.a. gecreëerd om de mobiliteit en de tewerkstelbaarheid van de Europese studenten te verhogen. Hiermee moet ook de concurrentiepositie van het Europees onderwijs, vooral ten opzichte van de VS en Zuid-Oost Azië, verbeteren. Vooralsnog vertrekken meer studen-

ten richting laatsgenoemde gebieden als er naar Europa komen. Voorts zou er ook een studiepuntensysteem worden ingevoerd zoals het ECTS (European Credit Transfer System) opdat studenten die in het buitenland behaalde studiepunten kunnen laten meetellen bij hun studie in België. Ten laatste beoogt men ook een betere samenwerking op het gebied van de kwaliteitszorg van het hoger onderwijs. Om deze doelen te bereiken is een herkenbaarder, transparenter en internationaal aantrekkelijker onderwijssysteem nodig in Europa. En dat zou voorzien zijn in het Bologna-akkoord.

Haken en ogen, dus protest

Hoewel de intentie van de inmiddels fameuze verklaring zeer juist lijkt te zijn, zitten er nogal wat haken en ogen aan het plan. Studenten uit Brussel hebben dan ook al meermaals geprotesteerd tegen het Bologna-akkoord. Vele studenten vragen zich af hoe de kwaliteit van het onderwijs kan worden gewaarborgd bij oplei-

dingen die maar 3 jaar duren. Ook de beroepsgerichtheid ("het klaarstomen voor de arbeidsmarkt") van het nieuwe systeem wordt bekritiseerd. Bovendien wordt gesuggereerd dat de kosten voor een master-opleiding aan de studenten zelf toekomen. Dit gebeurt uit de bizarre redenatie dat studenten die een master hebben behaald een hogere positie op de arbeidsmarkt zullen innemen en daardoor de kosten voor de opleiding kunnen opvangen. Naast deze punten van kritiek blijkt ook het ook nog niet duidelijk binnen welk kader het onderwijssysteem moet worden aangepast. Landen zijn hiervoor zelf verantwoordelijk en België werkt dan ook momenteel aan een wettelijk kader. Toch zou het nieuwe onderwijssysteem al in rond 2004 moeten worden ingevoerd. Het is echter al onzekerheid wat de klok slaat. De voorontwerpen van decreet spreken uitspraken van de minister tegen, en de universiteiten interpreteren dat dan maar op hun manier. De vraag blijft dus: hoe gaan ze dit klaarspelen? Niemand die het echt weet.

Mirella Gobati

De UA biedt op haar website onderdak aan een uitgebreide verzameling zeer actuele documenten in verband met Bologna in Vlaanderen, de Lage Landen en Europa. Voor eenieder die meer wil weten hierover, is dit adres ten eerste aan te raden:

<http://www.ua.ac.be/onderwijs/onderwijsbeleid/>

Kan KABAAL u wakker schudden?

Een zeker maatschappelijk bewustzijn trachten in te voeren bij de student is het doel van KABAAL. In onderstaand tekstje stellen ze zichzelf, of hun bekommernissen, aan u voor. Wekelijks worden er op de UIA in lokaal R.009 tussen 13:00 en 14:00 vooral heikle thema's bovengehaald, die dan in een debat worden uitgespit. Iedereen is van harte welkom op die samenkomsten.

Zit u lekker? Niet lang meer. Ik heb immers een nogal indiscrete vraag voor u. Voelt u zich goed in uw studentenvel? U geniet waarschijnlijk met volle teugen van de geneugten van het student-zijn. U vergaapt zich aan de dagelijkse portie mannelijk/vrouwelijk schoon die de campussen bevolkt; u drijft mee op de roes van de schier ontelbare feestjes; u sms't en gsm't dat 't 'n lieve lust is - of met de lust die uw lief is -, u laat zich verleiden tot surfen en skiën, boarden en bieren, in de Alpen, cyberspace of in één van die etablissementen die men u over de hele wereld benijdt.

"Niks mis mee" hoor ik u geërgerd zuchten. Natuurlijk niet! U geniet slechts van de verworvenheden van onze westerse

maatschappij, van de vrijheid van studenten die in de hele geschiedenis van de mensheid haar gelijke niet kent.

Waar ik me echter wel ongemakkelijk bij voel is het feit dat we die onbegrensde mogelijkheden waarover we beschikken misschien niet volledig benutten. Waar is immers de kritische student naartoe? De student die zichzelf en anderen vragen durft stellen. Waar is de student die niet zomaar alles slikt wat hem voorgesmeerd in de strot wordt geramd? Waar is de student die zijn stem durft verheffen. De student met idealen, enthousiast voor een project dat verder plaatsvindt dan zijn eigen achtertuin?

Dames en heren, die student zit in elk van u. En het wordt tijd dat u hem wakker maakt! Want we hebben ons in slaap laten sussen. De materiële welvaart heeft ons blind gemaakt voor een leven waarin ook andere dingen tellen. Onze vrijheid is al te vaak meer schijn dan werkelijkheid! Bevrijd van een betuttelend katholicisme zijn we in onze euforie van de vooruitgang vergeten iets in de plaats te stellen.

Dames en heren, het wordt tijd dat we onze verantwoordelijkheid opnemen en onze machthebbers het vuur aan de schenen leggen, want het is niet allemaal ok. Beste studenten, het wordt tijd voor...
¡KABAAL!

<http://www.kabaal.org>

Mene Tekel

column

‘Gaaf u daar maar zitten. Nee, daar. En wat was uw naam? Soit, wat heeft u er ditmaal van weten te maken?’

Wat was ook weer de reden om examens mondeling af te nemen? Ik hou namelijk niet van mondelinge examens. En me dunk al sinds het begin van mijn studie dat de onpartijdigheid van onze docenten ernstig lijdt onder de aanname dat het beter is zo. Ernstig. Toch lijkt vrijwel iedereen voorstander van het gehanteerde systeem. Waarom liefst geen schriftelijk examen? Omdat ik mezelf altijd nog kan corrigeren tijdens een mondeling. Omdat ik goed ben in mondelinge examens. Omdat ik anders geen kijk heb op mijn uitslag. Omdat ik beter ben in praten dan in schrijven. Maar eigenlijk omdat ik het nu eenmaal zo gewend ben. Vertrouwen we de professoren dan niet? Zouden ze niet in staat zijn een schriftelijke vragenlijst te maken die op een eerlijke wijze het kaf van het koren scheidt? Ze hebben toch gestudeerd? En het is zo ontzettend veel objectiever om de student slechts op zijn antwoorden te beoordelen en niet op kleding, stem, haardracht, bedenktijd of wallen onder de ogen. Is dat niet heel belangrijk?

En de relatie tussen studenten en professoren zou veranderen. Het gekruip en geslijm zou achterwege kunnen blijven als zij niet wisten aan welke gezichten ze nu welke cijfers gaven. Een eerlijkere, openere productievrije verhouding tussen de onderwijzer en de onderwezene komt beide partijen zeker ten goede. Onze hypocriet omhoogkijkende houding zou overbodig worden. Misschien durven we

‘Ik kan u zo toch niet op de maatschappij loslaten?’

het dan zelfs wel eens te zeggen als we een mening hebben, iets slecht vinden, ergens ontevreden over zijn. Misschien zou er eens een structurele relatie ontstaan tussen de student en zijn opleider. Ik ken massa's mensen, waaronder ikzelf, die veel stresslozer zouden studeren, veel helderder op examens zouden komen, veel minder bang zouden zijn als het examen bestond uit een aantal lege vellen met vragen erop. Invullen, afgeven en naar huis. Ook dat lijkt me een valide reden.

Het is in iedere richting verschillend, maar er zijn te veel mensen die geslachte worden door professoren. Niemand kan toch de stelling hooghouden dat de examens op deze universiteit er onverdeeld eerlijk aan toe gaan?

Stel je voor, niet meer tegenover die mannen gegooid te hoeven worden. De doorvragers, de zwijgers, de persoonlijk betrokkenen, de robots, al die rare types. En stel je voor, nooit meer ‘Wat vond u er zelf van,’ of ‘Ik wil u er wel doorlaten, maar ja...,’ of ‘Ik kan u zo toch niet op de maatschappij loslaten?’

Een schriftelijk examen, mits goed opgesteld, is niet minder eerlijk of onderscheidend dan een mondelinge variant. Natuurlijk is een schriftelijke test beperkend wat de stof betreft, kun je niet over de gehele cursus vragen stellen, maar dat kan ook echt niet tijdens een mondeling. Tijdens een mondelinge overhoring word je zeker ook beoordeeld op twijfelen, stotteren, nerveus gedrag en dat zijn geen graadmeters voor kennis of kunde. Professoren hebben een grotere invloed op de student, en dus op diens prestaties, dan ze denken. Daarom lijkt het me een goed idee om de richtlijnen voor examens eens dusdanig aan te passen dat die achterhaalde, ouderwetse, tijdrovende mondelinge verhoren verboden worden en vervangen door uitdagende, doordachte, objectieve schriftelijke overhoringen. Laat onze kennis ons cijfer eens bepalen.

Joost van de Putte

U weet wel, met zo'n doek en een camera **Films in een museum**

Het staat buiten kijf dat de Antwerpse student op het gebied van film niet te klagen heeft. Natuurlijk is éénieder al wel eens één van de grote commerciële filmtempels zoals UGC of Metropolis binnengewandeld. Diegenen die deze groteske pop-corn cultuur even voor bekeken willen houden en het over een alternatieve boeg willen gooien, blijven niet in de kou staan. Zij weten natuurlijk de weg wel naar Cartoons of het eigenste *Antwerpse Filmmuseum*.

Het Filmmuseum is, naar men verwacht, nog tot 2003 gevestigd op de Meir aan de hoek met de Wapper. Tegen dan zou er in het huidige Fotografiemuseum aan de Waalse Kaai plaats zijn om het Filmmuseum als ook het documentatiecentrum Sinebase in onder te brengen. Dit doet denken aan de UA-eenmaking, enkel heeft dit kind nog geen officiële naam. Het idee achter de verhuis is de oprichting van een "centrum voor beeldcultuur". De Vlaamse Gemeenschap is reeds begonnen aan de renovatie van het huidige gebouw. Eens dit in zijn oude staat is teruggebracht, is een filmmuseum hier niet meer op zijn plaats, maar voorlopig kun je echter nog terecht in het oude, vertrouwde gebouw, temid-

Het binnenplein van het Filmmuseum.

(foto: AMOZ)

den van de Antwerpse winkelpracht. De kritische student vraagt zich natuurlijk af wat er zo bijzonder is aan het filmmuseum. Neem als vuistregel dat inhoud steeds primeert boven inkomsten.

Charmant filmzaaltje

Het gevarieerde programma dat je aangeboden wordt, overstijgt met gemak de triviale consumptie die men in de filmcomplexen aantreft. Je hebt een ruime keuze uit verschillende recente en oudere films die je in het charmantste filmzaaltje van't stad kan bewonderen. Zeker een aanrader voor wie het hedendaagse geraas wil vergeten en iets wil opsteken van wat de vorige eeuw op filmgebied te bieden had. Voor de die-hard filmfans is er zelfs de mogelijkheid de studies te combineren met een verrijkende cursus filmgeschiedenis.

Neen, steek ze maar terug weg, want de studentenkaart zal je hier geen korting opleveren, hoewel dit ook overbodig zou zijn. Alles valt te beleven aan democratische prijzen. Je betaalt 2,97 euro in voorverkoop en 4,50 euro aan de kassa. Voor luttele duiten gaat dus een heuse filmwereld voor je open. Heb je dus zin in een cinémake of weet je gewoon niet waarheen met je lief, spring gerust eens binnen op de Meir nr. 50.

Tomas Verachtert

Voor- en nadelen van onze bioscopen

De Drie van Antwerpen

Nee, we hebben het hier niet over de nieuwe lichting studenten aan de Mode-academie. We hebben het wel over de drie bekendste bioscopen van Antwerpen.

Twee van deze cinema's, Metropolis en UGC, zijn bij de Antwerpse studenten zeer goed bekend en het lijkt mij dan ook niet nodig hen uitgebreid aan u voor te stellen.

Voor zuinige studenten die willen genieten van een kleine korting is het wel belangrijk te weten dat bij eerstgenoemde de normale studentenkaart van UA niet geldig is: men moet in het bezit zijn van de Guido-Kinopolis Student Card die kan aangevraagd worden aan de kassa van Metropolis (of andere vestiging van Kinopolisgroep) of op tal van studentenactiviteiten te lande.

Vaste uren zijn passé

Bij UGC moet je dan weer opletten dat je op voorhand beslist welke film je wil bekijken. Zij hebben er namelijk voor gekozen alle films op verschillende momenten te laten beginnen met een interval van vijf tot vijftien minuten, en dus geen vertoningen op een drietal vaste uren, zoals in andere bioscopen. De motivatie die hiervoor wordt gegeven, luidt dat men op die manier "meer vertoningen per dag kan

draaien van films die korter zijn en dat maakt weer een extra voor de film liefhebber" aldus Peter Serneels, pr-verantwoordelijke van UGC. We verstaan hier dus: meer vertoningen per dag, en dus meer inkomsten... Pluspunt van UGC is dat er nog altijd de film 'Le fabuleux destin d'Amélie Poulain' draait, een must voor iedere rechtgeaarde film liefhebber.

Onze favoriet: Cartoon's

Ten laatste, de kleinste, maar ook de fijnste van de drie bioscopen, namelijk Cartoon's. Hier mikt men niet alleen op een ander publiek door het genre films dat hier wordt gedraaid (meer alternatieve films), ook de atmosfeer die in de zaaltjes hangt, is speciaal. De zalen zijn ongeveer drie keer kleiner dan de kleinste zaal in UGC en dit zorgt voor een ongelooflijke intimiteit. Voor de verloren zielen die deze onontgonnen bron van filmisch genot nog niet gevonden hebben, Cartoon's bevindt zich in het oude stads-gedeelte. Adres: Kaasstraat 4 (tussen Schelde en stadhuis). Misschien moeilijker te vinden, maar zeker de moeite waard!

Els Lenaerts

De kassa van Cinema Cartoon's in de Kaasstraat, achter het stadhuis.

(foto: AMOZ)

Ethische globalisering

De wind uit de zeilen?

Seattle, Praag, Nice, Göteborg. De anti-globalisatiebeweging laat met hand en tand van zich horen. Het krachtdadige optreden van de politie roept enige vraagtekens op. Tijdens de G8-ontmoeting in Genua valt voor het eerst een dode. Het Belgisch EU-voorzitterschap is dus gewaarschuwd.

Wonderwel verloopt de recente EU-Top van 19 oktober te Gent zeer rustig. Reden hiervoor is deels toe te schrijven aan de open brief van Verhofstadt aan de antiglobalisten. Niet-

echt een hoogvlieger, maar een lawine van (negatieve) reacties biedt zich aan. Eindelijk vraagt een regeringsleider naar de mening van de antiglobalisten, die trouwens liever 'democratische globalisten' worden genoemd omdat ze in se niet tegen globalisering zijn, maar wel tegen de uitwassen ervan. De open brief wordt op 30 oktober te Gent gevolgd door een internationale conferentie rond ethische globalisering.

De conferentie te Gent

Opnieuw wordt een stem gegeven aan de democratische globalisten, via vermeende spreekbuizen zoals Naomi Klein, Owens Wiwa (broer van de vermoorde Ken Saro-Wiwa) en Mary Robinson. Blikvanger is echter Bill Clinton, die door Verhofstadt wordt aangekondigd als 'the mean player' op het wereldtoneel tijdens zijn ambtsperiode. Gelach in de aula en dat wordt al snel 'the main player, of course'. Clinton heeft charisma en beroert het publiek, wat de inhoud ook moge zijn. De overige toespraken zijn te kort en zonder enige diepgang. Het publieksdebat is ondermaats. We hebben dus weinig opgestoken, maar ondertussen is wel wind uit de zeilen genomen van de democratische globalisten. En dat zal wel de bedoeling geweest zijn van onze Eerste Minister. Op naar Laken!

Steven Sterckx

Lezers die schrijven

Bij deze wens ik te reageren op het artikel "De UA, een quasi doodgeboren kindje" uit dwars nummer één. Op de UA zijn er dit jaar 45 studenten minder in het eerste jaar van de tweede cyclus. Dat is 5% en geen 10% eerstejaars. Globaal hebben wij echter een stijging van 210 hoofdinschrijvingen. Positieve zaken worden meestal *niet* vermeld in de pers, *dwars* maakt daar geen uitzondering op.

Het is nuttig te weten dat de UA qua studentenaantal de derde universiteit in Vlaanderen is, ondanks het feit dat wij een zeer onvolledige onderwijsbevoegdheid hebben. De minste verschuiving in de keuze van studenten (bv. naar ingenieur, psychologie of kunstgeschiedenis toe) gaat ten koste van de opleidingen die wij in Antwerpen mogen inrichten.

Over de stand van zaken betreffende de inschrijvingen hangt helemaal geen sluier (zie de nota van de Raad van Bestuur UIA in bijlage). In een tweede/derde-cyclus instelling die de UIA is, staan de studenten echter niet te dringen om zich op 1 juli in te schrijven. Publicaties van gegevens rond 1 oktober is op de UIA voorbarig, zeer onvolledig en dus zeer misleidend.

K. Van Goethem

directeur rectoraat-academische planning
UIA

RAAD VAN BESTUUR UIA
INSCHRIJVINGEN 2001-2002
STAND PER 31.10.01

Hierbij vindt men een overzicht van de stand der inschrijvingen 2001-2002 vergeleken met de situatie 31.10.00.

Er is een globale terugval wat de eerstejaars in de tweede cyclus betreft (789 tgv. 834 vorig jaar). Deze is vooral toe te schrijven aan geneeskunde (-19, effect toelatingsexamen?) en romaanse (-20, doch verleden jaar een uitzonderlijk talrijk jaar). Andere verschuivingen zijn procentueel spectaculair doch in absolute aantallen betekenen zij weinig (scheikunde van 8 naar 13, biochemie van 7 naar 14).

Opgemerkt moet worden dat er verleden jaar voor de gehele tweede cyclus een opvallende stijging was (+81) en dat de globale daling van dit jaar (-7) daartegenover wel als zeer beperkt moet worden beschouwd.

Wel spectaculair is de stijging in de VAO's (voortgezette academische opleidingen): +116. Het hernemen (om de twee jaar) van documentatie- en bibliotheekwetenschap is de belangrijkste verklaring (+61) voor deze stijging, maar ook 'american studies' (+19), internationale politiek (+18), milieuwetenschap (+18) doen het goed terwijl ook meer talige zakelijke communicatie en publiek management een behoorlijk grote belangstelling wekken.

De afzonderlijke inschrijvingen voor de lerarenopleiding stijgen van 67 naar 105.

Thans zijn er al 525 ingeschrevenen voor de doctoraatsopleiding (+36 tgv. vorig jaar).

Al met al brengt dit het aantal hoofdinschrijvingen op 3.426, 210 méér dan vorig jaar op dezelfde datum.

Clinton heeft charisma en beroert het publiek, wat de inhoud ook moge zijn.

Hoi allemaal.

Vorige zondagochtend sliep ik, zoals gewoonlijk op een zondag, lang uit. Ik lag daar al negen snooze-buttons lang in mijn bed, rustigskes bezig wakker te worden, toen een vreemd gezang mijn oren bereikte.

Het was de hymne 'America the beautiful', die na 11 september al volkomen mijn strot uithangt. 'Wel als ik hier toch een nachtmerrie heb, kan ik evengoed opstaan', dacht ik.

Gewoonlijk stopt een droom na het opstaan. Maar het spookachtige gehuil bleef voortduren. Het was inderdaad de hymne, maar vals gezongen en met bibberende, schrapende stemmen. Hoogst ongewoon voor een zondagochtend, en dus besloot ik om de bron van het geluid te achterhalen.

Het schriel gezang kwam van buitenaf. Toch wel met enige angst voor het onbekende in mijn hart ging ik naar het raam, en het tafereel dat ik daarte zien kreeg achtervolgt me nog steeds op duistere nachten...

Een troep bejaarden, met vlaggen en medailles en vijftig jaar oude kostuums met mottegaten, stond in het gelid een lied te kermen vlak voor ons huis. Niet op straat, maar aan de zij-ingang. Valse gebitten kletterden, botten kraakten en kwijl spetterde lustig terwijl ze de volgende strofe aanheften.

Dit is niet het beeld dat ge wilt hebben als ge opstaat.

Wat was er aan de hand? Halloween was toch al voorbij! Was er een nieuwe terroristische aanslag geweest, en waren de patriotten van het lokale rusthuis, als weerwraak hierop, een spoor van vernieling doorheen de straten van het multiculturele Boston aan het trekken? Ging de geriatrische meute nu ook ons huis bestormen en de Belg lynchen gelijk in de goeie ouwe tijd? Ik zou de meesten onder hen wel kunnen ontlopen, maar ik vreesde voor dat drietal in hun gemotoriseerde rolstoelen, die dingen kunnen hier in de States illegaal worden opgedreven en gaan verdomd snel.

Toen ik piepte over mijn vensterbank merkte ik iets op dat me echt deed vermoeden dat ik in de Twilight Zone terecht was gekomen. Al die oudjes leken op elkaar. OK, alle bompies lijken op elkaar, maar dit was meer dan een overeenkomst op het niveau van rimpeligheid en tandloosheid, het was alsof ze klonen van elkaar waren. Ze deden me aan iemand denken, maar wie?

Mijn huisbaas.

Kruipend langs de vloer zodat ze me niet konden zien in het venster, sloop ik naar de kamer van de dichtstbijzijnde roommate, Katie. Die wist ook niet wat er aan de hand was. Spoedberaad werd gehouden in de kamer van Katie. David werd er bij gehaald, en die heeft een cruciaal stukje van de puzzel geboden. De oudjes stonden gegroepd rond een

paal met een groen plakkaatje op.

Het stuk grond dat ons huis, een huis achterin, en het nieuwe huis omoat, is allemaal eigendom van de familie van de huisbaas. Zijn over-over-overgrootvader, Farrell genaamd, heeft het opgeest toen hij met zijn vrouw en kinderen emigreerde naar Boston in 1840. Hij heeft er toen het huis gebouwd waar ik nu in woon, en ook het huis achterin.

Sindsdien is er aan die gronden niets veranderd. Tot dit jaar. George Oleson, afstamming van mijnheer Farrell, wiens naam nog steeds gegraveerd staat op onze voordeur, begon een nieuw huis te bouwen. Er moesten

oude bomen sneuvelen.

Ook een honderdvijftig jaar oude wijnrank moest er aan geloven vlak voordat het ons de

jaarlijkse druiven kon geven. Ik herinner me nog dat een oud bommaatje, een nicht van de huisbaas, toen vol nostalgie en droefheid stukjes van de wijnrank kwam knippen om te enten op een andere stam.

Jaja, de familie Farrell en (aangetrouwd) Oleson zal niet gelukkig geweest zijn met de plannen van huisbaas George. Vooral omdat de oude grond, waar naar 't schijnt nog een of ander lid van de familie Farrell in ligt te rotten (mooie revelatie was dat), nu overdekt is met een asfaltje. Dat asfaltje vormt een weg tussen ons huis en het nieuwe, en eindigt bij het kleine huis achterin.

Huisbaas George heeft, uit schuldgevoel voor het overbouwen van de familiegronden, betaald aan de gemeente Cambridge om deze veredelde oprit te verheffen tot een straat. Het groen plakkaat op de paal waar de oudjes rond staan is de straatnaam, "Farrell Way".

Ik woon dus vanaf vorige zondag op een hoek. De hoek van Inman Street en Farrell Way. En de gruwelijke ceremonie waaraan ik onrechtstreeks werd onderworpen was de inhuldiging van de nieuwe straat. De patriarchen en matriarchen van de familie Farrell waren in grote getale komen opdagen, blijkbaar konden het de jongere generaties geen moer schelen.

Nu staat er op het naambord "Farrell Way" met eronder in 't klein "private way".

We gaan dat overplakken.

Het wordt "No Bloody" Way met eronder "Don't even think about it" (of "eat this, map-quest").

Groetjes van uw trouwe vandaal,

Jacques

PS: Nonkel Jacques' tip van de week: als ge aan iemand \$20 leent, en ge ziet die persoon nooit meer terug, dan was het dat waarschijnlijk waard.

Jacques Tempère is post-doc onderzoeker aan het departement natuurkunde van de UA. Momenteel verblijft hij in Boston, aan Harvard University.

Topsport en studeren: de combinatie

Half december intussen. De meeste van uw studerende collega's zitten al weken achter de boeken, versholpen op kot of in een stoffige kamer tussen cursussen en veel te dikke boeken. Paniek breekt uit, zeker nu examens verschuiven naar juni uit den boze is: de duivels gaan immers naar Japan. En toch kan niet iedereen zich die luxe van slecht slapen, slecht eten en slechts sporadisch buitenlucht opsnuiven, veroorloven. Topsporters mogen ook nu hun conditie niet verliezen, moeten ook nu hun ogen op het doel gericht houden. Het statuut van topsporter aan de universiteit kan dan al een hulp zijn, het is zeker geen vrijgeleide.

De eerste vraag is natuurlijk of je eventueel op een dergelijk statuut aanspraak kan maken. Een vraag die zich gemakkelijk beantwoord ziet: de vereisten liggen vast, het statuut is bepaald. Om door de Universiteit als topsporter erkend te worden, moet je voldoen aan een aantal objectieve voorwaarden (die trouwens voor de gehele UA dezelfde zijn, maar niet voor alle Vlaamse universiteiten uniform zijn vastgelegd). Zo kan je voetballen in tweede klasse, maar moet je als roeier brons halen op het Belgisch kampioenschap om in aanmerking te kunnen komen. Voor meer concrete informatie hieromtrent kan je steeds terecht bij Danny Boeykens, sportverant-

De intelligentsia uit de sportwereld

woordelijke aan de UFSIA. Studenten die topsport met studeren trachten te combineren, kunnen dan met hun profs een afwijkende planning opstellen. Dat kan gaan van overstappen naar een andere groep voor één of ander practicum, tot verplaatsen van examens en toelating tot gedeeltelijke zelfstudie. Het oogt allemaal mooi, maar je mag niet gaan overdrijven. Een student die niet slaagt voor zijn examens blijft gebuisd, tweede zit, IAJ en eventuele bisjaren behoren nog steeds tot de mogelijkheden.

The American Way

In Vlaanderen weigert men (gelukkig maar) de Amerikaanse weg op te gaan, waar een diploma op de universiteit vaak een gevolg is van een sportcarrière. Meer nog. Bij grote inter-universitaire evenementen rekent de UA steeds op de steun van haar topsporters, al botst dat vaak op een veto van trainer of club die, begrijpelijk, hun pupil niet graag met een blessure zien verschijnen op de trainingen. Alles bij elkaar genomen blijft een topsporter een student, die zelf zijn cursussen zal moeten blokken en helemaal alleen voor die verdomde prof zal moeten plaatsnemen op het examen. Het enige verschil is dat de UA hem helpt om zijn bezigheden op topniveau op elkaar af te stemmen, en zo in beide te slagen.

(md)

“Studeren is mijn vrijetijdsbesteding”

Kris De Wree is voor het brede publiek misschien niet de meest bekende voetballer, voor een beetje sportliefhebber is hij dat wel: de jeugdreeksen van de nationale ploeg doorzwoomen, een degelijk seizoen bij Beveren vorig jaar, en in het tussenseizoen de grote overstap naar het Kiel, en naar een profcontract.

Is zoiets überhaupt te combineren met de studies, vraagt een mens zich af. “Als profvoetballer train je natuurlijk niet langer 's avonds, maar oefen je je beroep overdag uit. Dat betekent dus dat veel lessen in concurrentie liggen met de trainingen, en dan ga ik trainen. Enkel voor de verplichte practica kom ik naar de UIA. Eén daarvan valt op maandagnamiddag, wat bijna nooit een probleem is, voor het andere heb ik een regeling uitgewerkt met de prof. Het topsportstatuut is daarvoor niet echt nodig, een goede relatie met je prof is veel

belangrijker en maakt dat papiertje overbodig. Al kan het eerder sceptische profs natuurlijk wel overtuigen.”

De Wree is van plan zijn studies aan de UA uit te doen, voordat hij zich volledig op het voetbal stort. “Nog twee jaar Biochemie, en dan heb je toch dat diploma. Als ik echt de keuze moet maken dan denk ik dat ik voor het voetbal zou kiezen, maar Franky Vander Elst is

daarin een redelijke trainer die ons toelaat de twee te combineren.” (naast De Wree studeren ook Pieter-Jan Monteyne en Kristof Snelders verder). “Ik zie studeren ook helemaal niet als een verplichting”, gaat De Wree verder, “het is voor mij een nuttige opvulling van mijn vrije tijd naast het voetbal. De oudere teammaats vragen me wel eens waarom ik nu juist verder studeer. Wel, voor mij is dat een

manier om niet helemaal door het voetbalwereldje opgeslokt te worden.” Of hij dan niet veel van het studentenleven moet missen? “Ik ga inderdaad maar naar één bal, en een tweetal TD's per jaar, maar ik lig daar niet van wakker. Zolang ik graag voetbal weegt dat ruimschoots op tegen dat studentenleven.”

(md)

Kris De Wree, A-kern GBA, eerste licentie biochemie aan de UA.

(foto: AMOZ)

Op zoek naar eeuwige roem achter het stuur

Senna achterna

Breng een hal van 4.200 m², twaalf karts met piloten en een horde luidruchtige fans bij elkaar, ga er eens met de mixer door en je krijgt wat door alle aanwezigen als een fantastisch spektakel zal herinnerd worden: de Karting Endurance van de UA-Sport en BBL Futuris.

Met een lekker vette hamburger in de ene hand, en een frisse pint in de andere verdrongen de supporters zich aan de ballustrade om hun respectieve studentenclubs naar de snelste rondetijd te loodsen. De piloten van hun kant haalden het onderste uit de kan in een poging steeds weer die voorganger in te halen en achter te laten, de traditionele slippende en botsende karts tot gevolg. Remsporen streepten het asfalt waar bandenrijen op hun weerstand werden getest.

Everts was de snelste BV

Dat Stefan Everts de snelste aller BV's was, zal weinigen die dinsdagavond verbaasd hebben, dat Bartje van BigBrother zoveel punten sprokkelde voor Sofia-UIA

Remsporen streepten het asfalt waar bandenrijen op hun weerstand werden getest.

(foto: Filip Van Schoor)

echter des te meer. De BV-race was trouwens best te pruimen, zeker als je de enkele rondjes brommeren van Everts tussen de twee reeksen, en de schaterlach van Stany Crets bij het uitstappen van zijn kart mee-

telt. Vaten, reizen, plezier, muziek, gelach en tooghang-gedrag vulden dan de nacht die begon ergens op de Noorderlaan.

Matthias Debruyne

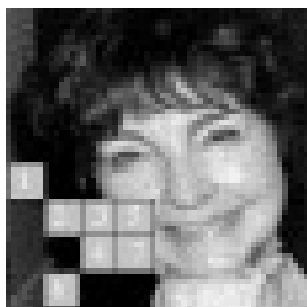
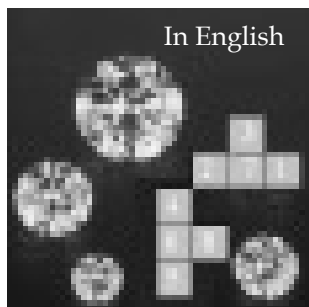
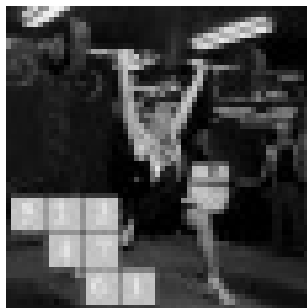
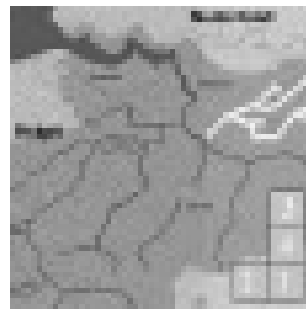
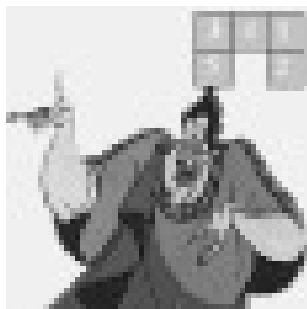
De Uitslag:

1. Ufka/Fabiant
2. Wikings
3. Sofia UFSIA
4. WINAK
5. Sofia UIA

raad je plaatje puzzelplezier

Elke afbeelding bepaalt een woord; vul het *volgens de cijfertjes* in in het bijhorende puzzelstukje. Pas de puzzelstukjes in het vierkant en beantwoord de vraag die verschijnt. **Prijzen? Vanzelfsprekend. Uit alle ingezonden (dwars@ua.ac.be) juiste antwoorden wordt een winnaar geloot. Deze gaat naar huis/kot met geen twee- of vijf- maar tien-beurtenkaart voor het Filmmuseum te Antwerpen, ter waarde van maar liefst 32 euro!** Oplossing vorige maand: Dick Cheney. Winnaar: Fran Geudens, PSW werkstudent.

Cinema Nostalgie

De vergane filmwijk

W e schrijven 1923. Paul van Ostaijen neemt de hoed van het hoofd en vlijt zich neer in de fauteuils van taverne Hulstkamp aan de Keyserlei om er te bakkeleien met de gebroeders Jaspers. Hier ligt het bruisende centrum van het vooroorlogse uitgangleven. Het wemelt er van de vari  theaters: Scala, Royal, Olympia, Eden, café Arabe. En ook het licht van de gebroeders Lumière bereikt Antwerpen. Meer en meer cinema's openen hun deuren, zij het als nieuw complex, de Rex, of als verbouwd vari  theater. Mettertijd wordt de Scala tot Metro, café Arabe cinema Kursaal, Olympia cine Rubens. Zelfs W.O. II kan de sfeer niet drukken. Toch ontsnapt ook de stationsbuurt niet aan de bijbelse vloek van de zeven magere jaren. Vanaf 1975 verpaupert ze langzaam en met haar ook het cinemagebeuren. Het feestgedruis is intussen verstomd. Taverne Hulstkamp is geworden tot het etablissement dat in je gedachten opdoemt als je Frank Valentino hoort

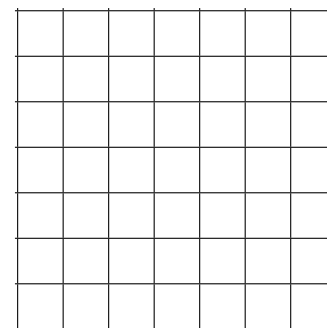

Paul Van Ostaijen vlijt zich neer in de fauteuils van taverne Hulstkamp.

(foto: AMVC)

verkondigen dat hij het tot taverne-uitbater heeft geschopt. De zo talrijke cinema's zijn dichtgespijkerd of hebben een andere twijfelachtige bestemming gekregen. Wat dacht u van de 'Universele Kerk van Gods Rijk' en haar antichrist 'cinema Royal', non-stop vertoning van elf tot elf? Zelfs het als tegenhanger voor Metropolis uit de grond gestampte Gaumont-complex lijkt het tij niet te doen keren. Als lichtje in de duisternis, honderd jaar na de heren Lumière, moeten we het voorlopig stellen met Etienne Schouppe. Misschien slaagt hij erin de buurt op een nieuw spoor te krijgen.

Kris Hameeuw

Het vervolgverhaal dat in dit nummer van start gaat, heeft als doel de feedback van uwentwege wat aan te zwengelen. Na dit luchtig stukje tekst te hebben doorgelezen, maakt u een keuze uit de drie voorgestelde kandidaten en u bepaalt eveneens welk personage door hem of haar in de volgende aflevering moet worden vervangen. De redactie wacht vol spanning op uw talrijke reacties en zal daaruit besluiten wie wordt geliquideerd en wie diens plaats inneemt. We verwachten uw reacties op soapsurd@hotmail.com.

S o a p S u r d

Volledig uitgeput door het gezwets in de Antwerpse gemeenteraad, ging Leona Detiège op reis. En wat nam ze mee (in haar handbagage)? De rector-voorzitter van de UA, Francis Van Loon. Ze trok naar Zaventem en stapte op het eerste het beste vliegtuig dat een elegante S op de staart had staan. Per toeval zat ook La Esterella in de WC van datzelfde vliegtuig. Zij was namelijk zo ontzet dat ze de rol van Bianca Castafiore in de musical 'Kuifje en de zonnepel' niet had toebedeeld gekregen, dat ook zij - volledig van de kaart - de plek des onheils zover mogelijk achter zich wou laten. Om de vlucht draaglijk te maken had zij niet

alleen haar boezem met nicotineplakkers bepleisterd; ook nam ze voortdurend een lijstje Antrax tot zich in de toiletten.

Nog iemand die het niet langer aankon, was Fred Chaffart. Hij had na het nuttigen van een kratje champagne (dat hij bij Virgin gepikt had), de heer Van Rossem van de Belgian Cock met Pit Association proberen te bereiken om hem om een lift te vragen. Deze had uiteraard boeiender zaken te doen: een cursus stuntvliegen initiëren aan Inge Vervlotte, die hij van zijn vakbond als ontslagpremie had meegereggen. Dus klom Fred dan maar zelf in de cockpit en kondigde met een spora-

disch Antwerpse tongval aan: "Welcome to the Christmas partyflight of his majesty King Albert ... heading for Geneva, woar DAT we wel eens een B.O.M. zouden kunnen laten vallen, Cross the Air, over."

Leona voelde zich plots niet meer op haar gemak en moest dus hoognodig het sanitair een bezoekje brengen. Dit plekje werd echter nog steeds bezet door la Esterella, die er haar neus aan het poederen was. Daar zat Leona dan met haar SpetterPoep. Alternatieven waren er niet veel; noodzakelijkerwijs moest ze haar boodschap dan maar doen in haar handbagage. Professor Van Loon had altijd al gevonden dat de catering van Sabena niet veel soeps was, maar meende niettemin dat dit al te ver ging.

Ilse Demeulemeester kwam plots vanonder een zetel uit en vroeg met tranen in de ogen: "Heeft er iemand toevallig de papa van mijn kind gezien, ik vind hem maar niet." Aangezien Leona en Francis wedergutmachungsgewijs hevig lagen te stoeien en dus maar weinig aandacht besteedden aan haar prangende vraag, deed ze zich voor als stewardess in de hoop zo wél

te worden aanhoord. En jawel, Leona veerde recht. Ze was immers van het principe: zelfs in de meest penibele situatie moet mijn burgemeesterssjerp het overleven. Terwijl Ilse vooraan een eigenzinnige interpretatie van het Zwanenmeer te berde bracht met enkel een zuurstofmasker en een reddingsvest als attributen, deed deze afknapper Francis denken aan zijn affaire met Marleentje (Vanderpoorten), wiens toespraak op de opening van het academiejaar minstens voor een even grote anti-climax had gezorgd. Al bij al stegen ze veilig op richting belastingsparadijs... Walter Van Beirendonck en Ann Demeulemeester naaiden rustig verder.

De kandidaten ter vervanging van een van de huidige personages zijn: Leo Martin, Brigitta Callens en Frank Verstraeten.

(tv)

Wie moet er uit? Wie moet er in? Twee eenvoudige vragen. Uw antwoord wordt verwacht op soapsurd@hotmail.com, en in ons volgend nummer gaan we door, met een verfriste crew.

Ann Demeulemeester

Fred Chaffart

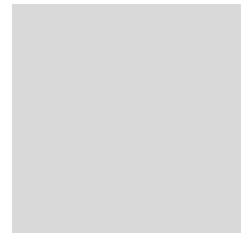
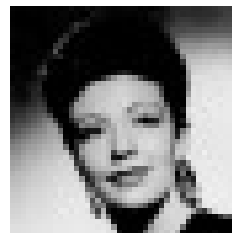
Leona Detiège

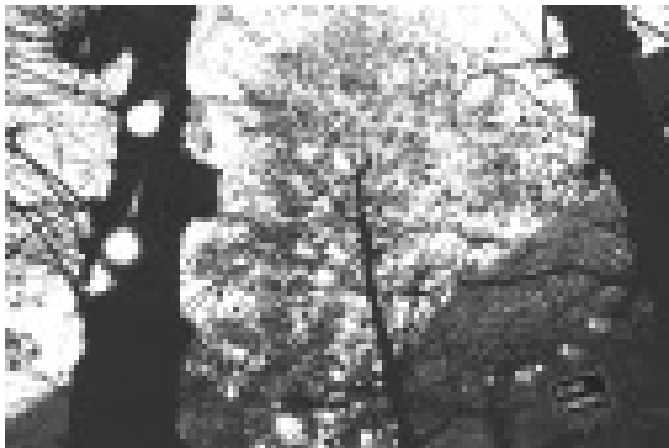
La Esterella

Ilse Demeulemeester

Francis Van Loon

Walter Van Beirendonck

De snellere snack

Eten in en rond

Antwerpen

Hierboven: *De Lindekes*, Doornstraat 131, Wilrijk. Ooit stonden er tien lindebomen en heette het 'De Tien Lindekes'. Op een zwoele zomeravond is het er heerlijk toeven op het terras onder de linden, maar in winterse tijden als deze is een stevige dagsoep met brood in deze voormalige boerderij een betere keuze.

(foto's: AMOZ)

Hieronder: *Pik Nik*, Jules Moretuslei 295, Wilrijk. Je kan er elke dag terecht tot 23 uur, behalve op donderdag. Men is er erg trots op de aardappeltjes, die naar eigen zeggen telkens dagvers genadeloos tot friet worden herwerkt. Het resultaat is echter niet weggelegd voor vegetariërs, wegens gebakken in dierlijk vet...

De stad Antwerpen heeft helemaal geen tekort aan frituren, pitahuizen, pizzeria's en andere eethuizen. Wanneer men echter het centrum verlaat, wordt het al wat moeilijker om laat op de avond nog een gevulde maag te krijgen. We zochten en vonden vier vrij verschillende plekje's in de buurt van het RUCA en de UIA.

Hierboven worden we begroet door de uitbater van frituur "Presto" aan de UFSIA, het stamfrituur van de redactie. Merk op dat de mayonaise er à volonté te krijgen is – bij aankoop van een pakje frieten weliswaar.

(foto: Kelly Dorekens)

Hierboven: *de Pitaverne*, Boomseseesteenweg 233, Wilrijk. Ongetwijfeld de eettent die het langst openblijft in de buurt van de UIA. De betere pita, met alle varianten, is er te krijgen tot een uur of drie 's nachts (in de weekeinden zelfs tot zes). Het heeft ons al enkele malen van een nachtelijke grommende maag verlost.

(foto's: AMOZ)

Hieronder: *Frituur Pulhof*, Strijdhoflaan 107, Berchem. Geopend tot elf 's avonds, maar je kan er wel 7 op 7 terecht. Voor eentje van 55 of 65 BEF, met nog eens 20 BEF extra voor een sausje. De uitgehongerde medemens stort zich voor 100 BEF op een heus 'familie-pak'.

